

OCENĚNÍ ZA DLOUHOLETOU ČINNOST PRO KRAJANSKÉ KOMUNITY, ZA PÉČI O ČESKÉ KULTURNÍ DĚDICTVÍ V ZAHRANIČÍ A ZA BUDOVÁNÍ DOBRÝCH VZTAHŮ MEZI ZAHRANIČNÍMI ČECHY A ČR, UDĚLENÉ V SENÁTU 8. 10. 2021

MARIE BRANDEIS, RAKOUSKO – původně brněnská muzikoložka. Od poloviny 80. let žije ve Vídni, kde se zapojila do krajanského života. Od roku 2005 je místopředsedkyní Kulturního klubu Čechů a Slováků v Rakousku a zástupkyní šéfredaktorky měsíčníku Klub. V roce 2003 vydala knihu Přišli jsme odjinud – soubor rozhovorů s představiteli česko-rakouských vztahů. Podílela se na dvojjazyčném sborníku Vídeňští Češi. Pracuje i v dalších organizacích, jako je České kulturně-historické centrum nebo Rakousko-česká společnost. Spoluorganizovala tzv. Vídeňské dny v rámci Týdne zahraničních Čechů v roce 2003. Zasloužila se o vznik desky Karlu Hašlerovi v koncentračním táboře Mauthausen.

MARTA HRUŠOVSKÁ, SLOVENSKO – pochází z české rodiny na Slovensku. Po většinu života pracovala jako redaktorka. Při dělení Československa se zapojila do řešení problémů nově vzniklé české menšiny. V roce 1993 patřila mezi sedm zakládajících osobností Spolku Čechů na Slovensku, který byl posléze transformován do Českého spolku na Slovensku. Ten funguje dodnes. V letech 1996-1999 byla předsedkyní spolku. Plnila funkci delegátky české menšiny ve slovenském vládním výboru pro národnostní menšiny. V Bratislavském spolku, který jí udělil čestné členství, zorganizovala řadu kulturních akcí včetně Vánočních koncertů. Od velvyslance Rudolfa Slánského obdržela čestnou medaili MZV ČR.

PETR BÍSEK, USA – do Spojených států odešel ilegálně s manželkou Věrou v polovině 60. let. Pracoval jako typograf. Od roku 1990 vydávali manželé Bískovi 20 let čtrnáctideník Americké listy, které patřily mezi vyhledávané české noviny na Západě. Od poloviny 90. let do roku 2009 se Petr Bísek podílel na vedení newyorského spolku Bohemian Citizens' Benevolent Society of Astoria, lidově řečeného Bohemka, který provozuje školu a restauraci. Po dvě období byl jejím prezidentem. Bylo to to nejtěžší, co jsem v životě dělal, prohlásil o svém působení. Do rodné Prahy se vrátil v roce 2013. Nejdřív ve Spojených státech a pak pět let v Praze byl úspěšným trenérem veslování mládeže. Působí ve vedení Amerických přátel České republiky a ve správní radě hudebního festivalu Americké jaro. Už léta píše do Mladé fronty Dnes sloupek Zpověď. V roce 1998 dostal od Václava Havla Medaili za zásluhy 1. stupně.

MILAN KOCOUREK, VELKÁ BRITÁNIE – na protest proti okupaci po srpnu 1968 odešel studovat do Velké Británie. Od 70. let pracoval v československém a později v českém vysílání BBC. Po roce 2000 byl spolupracovníkem Českého rozhlasu a dalších českých médií v Anglii. Dlouho působil jako knihovník Československého národního domu v Londýně. Tam zmapoval archiv Sokola Londýn, o jehož historii napsal knihu. Patnáct let působil jako předseda britské skupiny Společnosti pro vědy a umění, kde zorganizoval nesčetné množství přednášek a několik sborníků. V posledních letech vydal řadu vzpomínkových knih, jako jsou Britské obrázky, Československá Británie nebo Volá Londýn. Píše i beletrii. Stále je aktivním novinářem.

ZPRAVODAJ, MĚSÍČNÍK SVAZU SPOLKŮ ČECHŮ A SLOVÁKŮ VE ŠVÝCARSKU, ZASTOUPENÝ JEHO SOUČASNÝM EDITOREM TOMÁŠEM MERTLEM – zpravodaj začal vycházet pro potřeby československých exulantů ve Švýcarsku hned po srpnu 68. První číslo vyšlo 11. září. Nejdřív to byl týdeník, pak čtrnáctideník a od roku 1974 měsíčník. V 70. letech dostal Zpravodaj díky Jaroslavu

Strnadovi profesionální tvář. Na jeho stránkách se objevovaly spolkové informace, články i poezie. V nejlepších letech měl Zpravodaj náklad 3.000 výtisků, psali do něj Ota Ulč nebo Luděk Frýbort. Od roku 2019 je jeho lodivodem Tomáš Mertl, který třiapadesátileté periodikum s ubývajícím publikem kormidluje do nového tisíciletí.